

ANARKIO

INFORMA MONATA BULTENO
JANUARO 2012
Nº 17

Revolucia sindikato aŭ anarkii-sindikatismo

Oni formatajn sindikatojn kun fundamentoj en la ila-kongresoj (Internacia Laborista Asocio).

La revolucia sindikatismo konkeris projekcion universalan ideon en la Unua I.L.A. Kongreso kie ĝi karekterizis per homan solidarecon, sendepende seksojn, gentojn, religiojn, kredojn, naciecojn. Tio oni kreis mem tempo unu doktrino kaj lukta metodo. Kiel socia doktrino komencis per homa ero, socia ĉelo. En tio fokuso, oni proponas en ĝian multe funkciojn, socia eduko, la racia instrueco, unu disvastigo granda, libera kulturo kaj oni pretigas la homaro per tion ĝin povos plivastigi kaj konigi ĉiuj ĝiaj artamaj, teknikaj kaj sciencaj ecoj en progresa formo.Tio celo estas unu tre formata individuo en ĉio kaj oni havas plena libereco, frata solidareco kaj grava respondeco.

En la revolucia sindikatismo unu estulo valoras unu estulo kaj iu feliĉon aŭ malfeliĉon en la Nova Socio, oni estas ĉiujn feliĉon aŭ malfeliĉon. Por revolucia sindikatismo la individuo estas tre gravan aferon en plivastigi kaj konservi. Ĝin estas atleto en konstanta trejno.

En ĝia lukta metodo, la revolucia sindikatismo proponas abolicion de leĝojn, kapitalismon, partiojn, Ŝtaton.

Ĝia socia doktrino proponas emocie unuigi la estulojn per la koron kaj per la cerbon, oni asociigas volontule, por komuna intereso.

Manifesto de la Sennaciistoj

Daŭrigon

I-Internaciismo

En fama manifesto, aperinta antaŭ 83 jaroj, la proletoj el ĉiuj landoj estis alvokataj unuiĝi. Kaj tiucele jam stariĝis diversaj Internacioj, kies gvidantoj rilatas pli malpli ofte inter si, ĉu per leteroj, ĉu dum kongresoj; plej ofte pere de tradukistoj k interpretistoj. Laŭ ĝenerala maniero, la amasoj fakte restas ankoraŭ tute apartigitaj en naciaj kadroj k havas nenian kontakton inter si – krom sur batalkampoj dum teruraj militoj.

En tiuj naciaj kadroj la spirito de l' homoj estas per la lernejo, per la gazetaro k per ĉiuj aliaj rimedoj, kiujn disponas la ŝtatoj, prilaborataj tiele, ke, post pluraj generacioj, nacianoj konsistigas realan spiritan rason.

Estas vere, ke, laŭ konfeso de fakuloj mem, en la t. n. civilizitaj landoj jam de pluraj jarcentoj ne plu ekzistas puraj rasoj je biologia signifo de l' vorto. Laŭ studoj de Frederiko Lefevr, oni ekzemple retrovas en la antikvadevenaj brakicefalaj (1) loĝantaroj el Francio mongolan devenon. Kaj profesoro Johano Brunhes pruvis, ke la nuntempaj Judoj el Besarabio, Ukrainio k Polio estas grandparte Slavoj k Tataroj, kiuj, antaŭ mil jaroj, estis konvertataj al la judismo per la politika k milita influo de la Ĥazaroj. Cetere, ĉi tiuj lastaj estis mem Turanoj fariĝintaj Judoj. La miriga rezulto de tio estas, ke la nuntempaj Judoj el Krakovio k Varsovio aspektas pli jude ol tiuj el Jeruzalemo!

Sed filozofoj k psikologoj povas ja prave paroli pri «historiaj rasoj», pri «animo de popoloj». Tiaj rasoj, tiaj animoj estas iel artefaritaj. Ili ne konsistigas ion esence nevarieblan, nemodifeblan. Ilin kvazaŭ knedis la Historio. Tamen estas homoj, eĉ inter la sin nomantaj revoluciuloj, kiuj konsideras, ke la fakto nacio estas io tute natura, sankta k konservinda. Tia vidpunkto estas esence reakcia.

Inter tiuj homoj, unu el la plej eminentaj estis Johano Ĵores (2). En la verko «La Nova Armeo» troviĝas tre brila pledo pri patriotismo, aŭ naciismo, k internaciismo. Komentante la faman frazon de Marks k Engels en La Komunista Manifesto, nome, ke «la proletoj ne havas patrion», li klarigis ties ĝustan signifon per abundo da argumentoj k montris, ke la aŭtoroj de l' Manifesto estis ankaŭ adeptoj de la politiko pri sendependeco de l' nacioj k pri ilia rajto al memdispono.

Marks k Engels dirante, ke «la proletoj ne havas patrion» nur konstatis fakton. Tial ke la proletoj ne posedas sian ĝustan parton el la patrio, oni ja povas argumenti, ke ili estas senpatriaj. Sed oni ne devas malatenti, ke la aŭtoroj de l' Manifesto tuj aldonis:

«Ĉar la proletaro devas unue konkeri la politikan regadon, stariĝi kiel nacia suverena klaso k konsistigi per si mem nacion, ĝi estas mem ankoraŭ nacia, kvankam tute ne en la burĝa senco.»

Kaj iom pli poste en la sama verketo oni povas ankaŭ legi:

«Laŭgrade kiel la ekspluatado al unu individuo fare de alia estas neniigata, same neniiĝas la ekspluatado al unu nacio fare de alia.

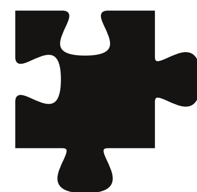
«Kun la falo de la antagonismo de l' klasoj en la interno de l' nacio falas la malamika sinteno de l' nacioj inter si.»

Ni tute konsentas kun Ĵores, ke en tiaj diroj oni ne povas trovi kondamnon al la ekzisto de nacioj. Marks k Engels sekve ne akcelis ilian formalaperon k staris ĉe pure internaciista vidpunkto. Ili do ne estis sennaciistoj.

Ĵores plue argumentis, ke eĉ en la kapitalisma regsistemo la proletoj havas patrion. Kaj tio estas ankaŭ iasence vera. En nacia kadro burĝo k proleto estas pli malpli simile prilaborataj de la samaj ŝtataj rimedoj. Parolante la saman lingvon, ili per tiu fortega ligilo iel sentas sin el sama granda familio. Homoj nacie enkadrigitaj tiel akiras similon de animo k karaktero; ili sentas inter si ian parencecon, ĉefe en historiaj tempoj, kiaj estas la militoj. Tiel povas estigi tiaj patriotaj psikomalsanoj kiel tiu, kiun oni povis konstati en 1914 ĉe la eksplodo de l' milito. La klasbatalemo forventoliĝis k ekregis dum la unuaj monatoj la «sankta unuiĝo» inter la klasoj. La patriotisma entuziasmo facile superregis ĉiujn aliajn sentojn, k narkotis la malfortan raciemon.

Daŭrigas en proksima numeron.

Esperanto sen Instruisto – Álvaro Pontes
Popola Esperanta Metodo

Unua Leciono

A pronúncia

5- Em Esperanto não existem letras mudas. Cada letra corresponde a um som; cada som corresponde a uma letra.

Por conseguinte: as letras m e n nunca se combinam com uma vogal para formar sons nasais, que não existem em Esperanto.

Am, an, em, en, im, in, om, on, um, un, devem, pois, pronunciar-se sempre: ame, ane, eme, ene, ime, ine, ome, one, ume, une.

Pronunciai em voz alta todas as letras destas palavras que estão divididas por sílabas:

Am-baŭ. Am-bi-ci-o. Em-ba-ra-so. En-ke-to. En-vi-o. In-te-li-gen-ta. In-sul-to. Om-bra. Om-bre-to. On-do. Um-bi-li-ko. Un-go. U-ni-for-mo. A-mo. A-ne-mi-o. E-mi-nen-ta. E-ner-gi-o. Hon-to. Ha-ve-no. Hej-mo. Hi-run-do. Hi-e-raŭ. Ho-nes-ta. Ho-te-lo. Hu-mi-la. Ĥa-o-so. Ĥe-mi-o.

Repita a leitura e certifique-se que não pronunciou mal; que não emitiu sons nasais; que não pronunciou a sílaba ci como em circo e cidade; que não pronunciou gen como em gente, etc. Como se viu, ligeiramente, e já foi dito, em Esperanto não há letras mudas e mais: nem letras inúteis; nem combinação de letras mudas; nem letras dobradas. Estas encontram-se nas palavras compostas quando a última letra da primeira palavra é igual à primeira letra da segunda palavra.

Embora juntas, com duas letras iguais numa palavras composta seguimos sempre o mesmo princípio: pronunciá-las separadamente.

Podem ainda encontrar-se letras dobradas numa palavra ordinária quando a final gramatical oou um sufixo duplica a última vogal da raiz da palavra.

Ex.: littuko, lenço; mallarĝa, estreito; sennombra, inúmero; sammezura, da mesma medida; heroo, herói; internaciisto, internacionalista.

Pronucia: lite-tu-ko; mal-larr-dja; sene-nome-brra; same-me-zu-rra; he-rro-o; ine-terr-na-tssi-iss-to, etc.

Se todas as vogais e consoantes se pronunciam separadamente como figuram no alfabeto, devemos pronunciar também assim os diagramas lh, nh, ph, e ch.

Ex.: malhela, sombrio; senhonta, desavergonhado; liphararo, bigode; pachoro, hora de paz.

Pronuncia: mal-he-la; sene-hone-ta; lipe-ha-rra-rro; patss-ho-rro, etc.

Ni ankoraŭ bezonas voluntulojn!

Nia iniciatemo bezonas voluntulojn por skribi, traduki, desegni aŭ por iu ajn kontribuaĵo.
Ĉia helpo estas bonvenan, dankon!
Sanon kaj anarkion!

Kontaktojn
Fenikso Nigra
CP: 999 - CEP 13001-970 Campinaso - San-Paŭlio aŭ CP: 5005 - 130036-970 Campinaso - San-Paŭlio
m.e.: fenikso@anarkio.net m.e.: fenikso@riseup.net
http://anarkio.net